

[Pia Kjærsgaard]

ved at fatte, hvad man skal bruge Nordisk Råd til.

Siden Nordisk Råd blev oprettet i 1952, er der oprettet et utal af råd, kommissioner, nævn, udvalg, og hvad ved jeg, rundt omkring i Europa. Og det er jo sådan, at hver evig eneste gang man opretter sådan et råd eller nævn eller udvalg eller kommission, eller hvad det bliver kaldt, ja, så er det næsten umuligt at komme af med igen.

Politikerne ønsker ikke at indskrænke sig selv, den beføjelse, der ligger i at være medlem af sådan et organ.

Nu mødes vi efterhånden alle sammen i EF, i hvert fald inden for en overskuelig fremtid inden for det nordiske, når det drejer sig om de nordiske lande. Og mon ikke politikere så kan nøjes med at mødes og udveksle synspunkter dér om det nordiske samarbejde i stedet for de årlige møder med mellem møder, og hvor vi da har det hyggeligt og rart, men hvor vi og vores kolleger reelt intet beslutter, intet udretter og intet politisk fornuftigt tager os til.

Nordisk Råd er altså ikke noget, der har andet end politikernes interesse. Det er ikke befolkningens interesse. Det er alene politikerne, der er interesseret i at opretholde dette uvæsen.

Det burde alene være ministerrådet, der blev opretholdt, og ikke hele det store forum af nordiske parlamentarikere. Prøv at spørge befolkningen: Hvad har Nordisk Råd gjort for den danske befolkning? Svaret vil givetvis blæse i vinden. Det er helt sikkert, at folk ikke fatter, hvorfor vi stadig væk opretholder Nordisk Råd.

Hvis vi ikke kan få nedlagt Nordisk Råd, og det kan vi tilsyneladende ikke, så er Fremskridtspartiet meget åben over for en indskrænkning, en regulering af Nordisk Råd, som jeg syntes hr. Helge Adam Møller var en smule inde på. Men skulle vi dog ikke tage fat i stedet for altid at blive kritiseret for, at vi politikere, der er medlemmer af Nordisk Råd, alene ønsker at opretholde Nordisk Råd for at være medlemmer, for at komme der et par gange om året.

Lad os prøve at få det indskrænket i det mindste! Det vil Fremskridtspartiet varmt tilslutte sig.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne starte med at gøre op med en løgn.

De mest virksomme og dermed mest skadelige løgne er dem, der bygger på et gran af sandhed, men ender med et falsk budskab.

Og denne løgn lyder: Nordisk Råd er bare en diskussionsklub i en papirmølle.

Det lille gran af sandhed ligger naturligvis i, at der tales meget i Nordisk Råd. Det er nødvendigt, når mennesker fra forskellige lande kommer sammen og skal prøve at finde en fælles løsning på nogle spørgsmål. Det kræver meget mere drøftelse, end det er nødvendigt i et enkelt lands parlament.

Naturligvis er der også meget papir, for der er mange ting, som skal skrives ned, der er mange forslag, der skal bearbejdes, og der skal indhentes utrolig mange udtalelser om et forslag, om en idé, før den kan realiseres.

Og naturligvis er der det rent tekniske problem i det, at man mødes fra mange lande, og man skulle gerne være sikker på, at man har de nødvendige papirer for sig, når man skal behandle sagen, og da det somme tider kan være lidt svært at få det hele med hjemmefra, så har man en tendens til, at man får en frisk udgave af papirerne, når man mødes. Det giver meget papir, det er rigtigt, og jeg siger også somme tider lidt for meget.

Så der er altså et lille gran af sandhed i løggen. Men det bliver virkelig til en løgn, når man siger »bare snak og papir«, for kendsgerningen er jo, at der er særdeles mange realiteter i det nordiske samarbejde, også helt konkrete sager. Jeg kan bare henvise til dels selve Nordisk Råds parlamentariske beretning, dels Nordisk Ministerråds beretning, og Nordisk Ministerråds arbejde er jo resultatet af det nordiske parlamentariske råds arbejde. Det hører sammen. Og dér vil man ved et nogenlunde rimeligt studium kunne se en masse meget konkrete eksempler på resultater af det nordiske samarbejde.

Lad mig blot for at tage nogle få stykker i flæng nævne et nordisk samarbejdsorgan for videnskabelig information. Ja, nogle siger: Hvad rager det mig? Men det er en kendsgerning, at det er en besparelse, at man i fællesskab i de nordiske lande drøfter, hvilke muligheder vi har for at forbedre den videnskabelige information, og hvordan vi undgår, at man beskæftiger sig med dobbeltarbejde rundt om-